

INFLUENȚĂ

Sunt fericit să fiu aici în dimineața aceasta, pentru această adunare minunată de oameni, și în special pentru oamenii tineri, după cum înțeleg că acest serviciu în dimineața aceasta este dedicat oamenilor tineri din Shreveport. Și acesta este un timp foarte minunat în viața mea, și un moment important, sau l-aș numi o scrisoare roșie, să ajung să mă adresez băieților și fetelor care vor-vor fi mâine, dacă este un mâine. Deci, noi suntem fericiți pentru aceasta.

² Câte denominațiuni diferite sunt reprezentate aici în dimineața aceasta, în acest grup mic de oameni? Eu aș spune, Metodști, ridicăți-vă mâinile. Numai ce l-am auzit pe el spunând de la denominațiune. În regulă. Baptiști, ridicăți-vă mâinile. Minunat. Prezbiterian? Doar uitați-vă. Luteran? Penticostali? Și-și, oh, Nazarineni? Sfințenia Pelerinului? Oricare altă denominațiune pe care nu am menționat-o, ridicăți-vă mâna. Mă întreb dacă sunt Catolici aici, să-i vedem că-și ridică mâinile sus? Da, vedeți.

³ S-ar întâmpla să fie un Evreu Ortodox, să vă văd mâna? În regulă, domnule. Uneori, eu cred, aici nu cu mult în urmă, ultima adunare aici, noi am avut unul din rabini aici în adunare, de la Ortodocșii Evrei, care este, cu adevărat, mama tuturor acestora. Vedeți, ea a produs copilul, biserica Ortodoxă a produs biserica Creștină. Creștinătatea a venit din Iudaism.

⁴ Și deci noi suntem foarte fericiți să vă vedem reprezentați aici în dimineața aceasta, de biserica și poziția voastră. Și eueu cu siguranță cred aceasta, că-că, Dumnezeu, dacă El ar veni azi, El ar-El n-ar pune acea întrebare. Dacă noi toți am merge înăuntru în dimineața aceasta, El ar lua doar pe aceia care sunt gata să meargă.

⁵ Cu ani în urmă, eu obișnuiam să lucrez la fermă. Și am fost acolo din nou cu câteva luni în urmă, am stat chiar în poartă, cu unul din frații pe care îi văd șezând aici în dimineața aceasta. Fratele Welch Evans, Fratele Banks Wood de la biserica mea în Jeffersonville, și am trecut prin această deschizătură despre care am vorbit așa de mult. Și stăteam acolo, în multe dimineți, când ei mânau vitele de pe... Asociația, ... își mânau vitele lor în pădure, Pădurea Arapaho. Asociația Troublesome Hereford River paște pădurea pe partea aceasta a Râului Troublesome, care este numită East Fork. Și după aceea este un West Fork Troublesome, și Upper Troublesome River paște partea aceea.

⁶ Și acum dacă ferma ta poate produce, eu cred, că sunt doi baloți de fân acum, pe an, tu poți pune o vacă înăuntru pentru fiecare doi baloți de fân. Și, desigur, Camera de Comerț are marca ta, și de câte vite a ta-a ta-a ta marcă are grijă, sau ferma ta.

⁷ Și pădurarul trebuie să stea acolo, să numere aceste vite așa cum ele merg înăuntru. Și după aceea el trebuie să le controleze din nou, ce mărci merg înăuntru. Și nimic nu poate merge înăuntru acolo decât Hereford pur sânge veritabil, că este Asociația Hereford. Nimic decât un Hereford, Hereford înregistrat, fiindcă taurii, și atâția tauri pentru atâtea vaci, și așa mai departe. Trebuie să fie în felul acesta, că ține cum trebuie rasa vitelor. Și acesta trebuie să fie un Hereford înregistrat, ca să intre acolo.

⁸ Și, știți, eu-eu am privit pădurarul cum număra vitele în timp ce intrau, controlând. El nici o singură dată, din câte l-am văzut vreodată, nu s-a uitat la o marcă sau să examineze o marcă. Acolo erau multe mărci care intrau, de exemplu a lui Grimes acolo, Diamond Bar, a noastră a fost Turkey Track, și după aceea Tripod, și diferite, diferite mărci care au intrat în pădurea aceea. El niciodată nu a observat ce marcă au avut, dar el a căutat fiecare ureche să fie sigur că eticheta de sânge a fost acolo. Nimic decât un Hereford pur sânge putea merge înăuntru.

⁹ Și eu stăteam acolo de multe ori, m-am gândit, "Acesta este felul cum va fi la judecată." El nu se va uita niciodată la marca noastră, dacă suntem Presbiterian, Metodist, Baptist, sau orice suntem, sau Penticostal; dar El se va uita la eticheta de Sânge, Însemnul. Aceasta-i ce ne va lua înăuntru, fiindcă nimic nu poate veni în Glorie fără să fie sub Sânge. O etichetă de Sânge, că noi am acceptat ce Dumnezeu a făcut pentru noi, în Cristos. Vedeți, nu este-nu este nimic ce noi putem face pentru noi înșine, noi suntem o rată totală. Nici o cale deloc. Când omul a păcătuit, el a trecut prăpastia dintre el și Dumnezeu, și a plecat. Nu există nici o cale înapoi, deloc. Dar Dumnezeu, bogat în milă, a acceptat un Înlocuitor. Și Acel înlocuitor azi, pentru noi, este Isus Cristos. Dumnezeu va recunoaște numai pe acesta singur, Sângele Fiului Său, când vine la timpul acela.

¹⁰ Acum noi avem un timp minunat acolo la Tabernacolul Vieții. Noi am avut un timp glorios seara trecută, să vedem Duhul Sfânt mișcându-se printre noi. Și noi toți așteptăm aceasta.

¹¹ Fiecare om se uită să vadă de unde a venit, și ce face aici, și unde se duce după aceasta. Și noi am avut multe cărți minunate scrise. Eu tocmai am citit niște cărți minunate, în viața mea, de filozofia omului și lucruri. Dar, deși oricât de bune pot fi acele cărți, există doar o singură Carte care îți poate spune de unde ai venit, ce ești, și unde te duci, și aceea este Cartea aceasta, Biblia. Și Cuvântul este Dumnezeu. Acum, noi credem în acea Carte, și aceasta este ceea ce noi vrem să susținem, în ziua aceasta. Și acolo ne promite că vom fi-ni se va face de cunoscut cine suntem, de unde venim, și unde ne ducem.

¹² Eu citeam un articol nu cu mult în urmă, în mișcarea lui Anderson a Bisericii lui Dumnezeu, o scriere istorică. Eu cred că a fost în... nu-mi amintesc exact acum ce epocă a fost. A fost la câteva sute de ani după moartea lui Cristos; un-un misionar a venit în Anglia, care atunci a fost chemat Angle-land. Și El încerca să convertească pe regele Angliei, la Creștinătate. Și ei ședea lângă o vatră mare, luminile focului luminau curtea interioară, cum am numi-o noi azi. Și sfântul încerca să convertească regele la Creștinătate. Și o vrăbiuță a zburat în lumină, a încercuit în jur prin lumină, și

a mers în întuneric din nou.

¹³ Și eu cred că toate întâmplările sunt spre gloria lui Dumnezeu. Eu cred că El ne-a promis că va face totul să lucreze împreună pentru binele celor ce L-au iubit.

¹⁴ Și sfântul a pus întrebarea, "De unde a venit ea, și unde s-a dus?" Ea a venit din necunoscut, și s-a întors înapoi în același fel. Și sfântul a spus, "Această Biblie ține întrebarea în felul acesta, pentru noi, unde noi venim din necunoscut și mergem înapoi în necunoscut." Și dimineața următoare, regele, după ce a studiat aceasta în timpul nopții, că omul a avut dreptate, el și casa lui au fost botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor lor, în dimineața următoare. Care, este aproximativ trei sau patru sute de ani, sau mai mult, după moartea ultimului apostol.

¹⁵ Acum, eu cred că această întâmplare în dimineața aceasta, despre noi venind împreună, nu este numai ca să venim aici să mâncăm micul dejun, deși noi-noi apreciem aceasta. Eu n-am venit pentru că... am fost obosit, și nu m-am sculat chiar la timp. Am fost prea întârziat. Dar eu cred că întâmplarea aceasta este spre gloria lui Dumnezeu, și pentru Împărăția lui Dumnezeu.

¹⁶ Acum haideți ca noi, în timpul acesta, să citim textul în dimineața aceasta, sau să citim Scriptura din Biblie, pe care Domnul se pare să mi-o pună pe inimă pentru cei tineri și cei bătrâni, împreună, în special pentru oamenii tineri din Shreveport, cărora le este dedicată această adunare. Să citim din Isaia capitolul 6, dacă vreți, începând cu versetul 1.

În anul împăratului Ozia am văzut de asemenea pe Domnul pe un scaun de domnie, înalt, ... ridicat, și poalele mantiei Lui umpleau templul.

Deasupra acestuia stăteau serafimii: avea șase aripi; cu două el își acoperea fața, cu două el își acoperea picioarele, și cu două el zbura.

Strigau unul la altul, ziceau, sfânt, sfânt, sfânt, este DOMNUL Dumnezeu oștirilor: tot pământul este plin de slava Lui.

Și se zguduiau ușierii ușii de glasul care răsuna, și casa s-a umplut de fum.

Atunci am zis, Vai de mine! sunt; căci sunt un om cu buze necurate, și locuiesc în mijlocul anul popor cu buze necurate: căci ochii mei au văzut pe Împăratul, DOMNUL oștirilor.

Atunci unul din serafimi a zburat spre mine, având un cărbune aprins în mâna, pe care-l luase cu cleștele de pe altar:

Și mi-a atins gura cu el, și a zis, Iată, atingându-se acesta de buzele tale; ... nelegiuirea ta este îndepărtată, ... păcatele tale sunt ispășite.

Am auzit glasul Domnului, întrebând, pe Cine să trimit, și cine va merge pentru noi? Atunci am zis, Iatămă, trimitemă.

¹⁷ Eu vreau să iau un subiect din aceea în dimineața aceasta, numit, *Influență*. Știți, cum noi s-ar putea să nu vrem să credem aceasta, dar, noi influențăm pe altcineva, cu tot ce facem.

¹⁸ De multe ori eu predic la înmormântări. Și niciodată nu încerc să spun prea mult de persoana care a trecut, pentru că nu este nevoie să o spun. Oamenii, viața pe care omul, sau femeia, orice ar fi, a trăit-o, va vorbi mai tare adunării decât orice aș putea spune eu despre ei. Eu niciodată nu le-aș schimba opinia lor. Viața lor a spus ce au fost.

¹⁹ Și atunci noi nu știm niciodată chiar ce facem, ce influență și ceea ce facem este pentru alții. Biblia a spus, "Noi suntem epistole scrise, citite de toți oamenii." Aceasta este, viața voastră citește publicului așa de tare, până mărturisirea ta, dacă ea este contrară cu viața ta, este fără nici un efect. Ea este ceea ce ești înlăuntrul tău, care oamenii citesc; nu așa de mult ce tu spui, ci ceea ce ești, vedeți. Tu poți spune ceva de cineva, spui, "Aceasta este *aceea*, și așa mai departe," dar viața ta fiind diferită de ceea ce ei spun, mărturisirea vieții tale este mai tare decât mărturisirea în care cineva ar putea spune ceva de tine. Da. Deci doar țineți minte aceasta, că noi aducem influențe în fiecare zi, și viața pe care o trăiești dovedește ce este înlăuntrul tău. Nu puteți schimba aceasta. Ea reflectă. Fiecare persoană reflectă, în afară, ce este el înăuntru.

²⁰ Și dacă noi luăm mărturisirea de a fi Creștini, eu cred că acesta este unul dintre cele mai solemne lucruri pe care l-ar putea face, un bărbat sau o femeie, băiat sau fată. Când el ia Numele lui Cristos, că el va fi un reprezentant al lui Cristos, ar trebui să fii atent cu fiecare mișcare pe care o faci, căci cineva te privește. Și, în aceasta, se reflectă ce Dumnezeu a făcut pentru tine, înlăuntrul tău.

²¹ Aici nu cu mult în urmă, a fost să fie construit un-un pod acolo în Australia, și ei au trimis după oameni din Statele Unite; arhitecți, nu arhitecți, ci constructori, și așa mai departe, oameni care fac poduri, să vină acolo și să vadă dacă ar putea construi un pod să treacă peste acea strâmtoare de apă. Și ei nu puteau găsi un om în America care ar putea-ar putea lua aceasta. Nu. Ei au spus, "Nisipurile, și așa mai departe, nu va sta în picioare." Deci ei au avut o chemare universală pentru constructori de poduri, și nici unul din ei nu lua aceasta.

²² În sfârșit, o companie bună din Anglia, ei au venit acolo, și au luat contractul după ce el a testat tot terenul. El a spus că va lua contractul și va construi podul. De ce? Amintiți-vă, reputația lui acum, de constructor internațional de poduri, a depins de ceea ce va fi lucrarea lui în acel pod. Nu contează ce a făcut el în trecut, lucrarea aceasta pe care el

a spus că o putea face, va reflecta într-adevăr ce a fost el. Ei au zis că el a testat fiecare șurub, și fiecare-fiecare bucată de metal care a intrat în pod; pământul, și așa mai departe, dedesubt, și presiunea apei pe pământ. Și după aceea toți ceilalți constructori au stat în jur, și au zis, "Acesta-acesta nu va sta în picioare. El-el trebuie să cadă." Dar în ziua dedicației, omul a mers, el însuși, în fruntea paradei, căci el a știut că lucrarea lui a fost testată în amănunțime, și ea va sta în picioare.

²³ Și eu cred că acesta este un lucru mareț la care ne-am putea uita în viața Creștină. A trebuit să fie un pod să facă calea pentru rasa umană ca într-o zi să părăsească lumea aceasta, și acolo nu era nimeni care putea să o facă; un Înger, Arhanghel, Serafim, un Heruvim, nimic nu o putea face. Însuși Dumnezeu a venit jos, în forma unui Om, și a făcut podul și a făcut calea, și a traversat podul, primul, din mormânt în Slavă. Și aceasta sigur că a arătat reflecția. Fiecare-fiecare nerv în trupul lui, fiecare gând în mintea lui, fiecare putere care a fost în El, a fost testat de vrăjmaș. Dar El a trecut testul, chiar până la moarte, când El a biruit-o.

²⁴ Acest băiat tânăr, Ozia, despre care vorbim în dimineața aceasta, el a fost eroul lui Isaia. Isaia, prorocul tânăr în zilele lui Ozia, se uita la tânărul acesta, pentru că Ozia a fost un om mare. El a venit dintr-o-o obârșie minunată. Tatăl și mama lui, amândoi, au fost buni riguroși credincioși în Dumnezeu. Și ei au crescut băiatul lor să servească și să onoreze pe Dumnezeu.

²⁵ Una din marile lipsuri din ziua noastră astăzi, în America și restul lumii, este părintele evlavios, să pună o influență pe copiii lor. Părinții din ziua aceasta s-au îndepărtat de principiile Scripturii. Ei s-au dus mai mult la moda lumii. Și bisericile au făcut același lucru. Făcând aceasta, noi am lăsat-o liber, și am adus lumea în biserică. Și acesta este motivul că avem această zi mare de... dacă o spun respectuos aici în fața acestor oameni tineri. Motivul că avem așa de mulți huligani, și așa mai departe, cum îi numesc ei, și-și caractere rele, prea mult din aceasta este din cauza vieții de acasă de care au fost influențați, în zilele lor dintâi. Eu încă sunt un crezător, că, "Crește un copil în felul care ar trebui să meargă, și când îmbătrânește nu se va îndepărta de la aceasta."

²⁶ Acum, Ozia a fost un băiat care a fost crescut într-o așa calitate de părinte până l-a influențat.

²⁷ Uitați-vă la unul din cei mai mari Americani de-ai noștri la care mă pot gândi, a fost Abraham Lincoln. El cu siguranță că merita toată încrederea care i-a fost dată, și mai mult. El a avut un început rău; născut într-o casă săracă, n-a avut nici o cale de a face vreo educație, a scris în nisipuri. Noi înțelegem că singurele două cărți pe care le-a posedat în viața lui, până a fost cam de douăzeci și unu de ani, a fost Biblia, și Progresul Pelerinului sau ar fi putut fi Cartea de Martiri a lui Foxe, a fost una din cărțile acelea. Dar, vedeți, ce a citit omul acela, i-a influențat viața.

²⁸ Și acela este același lucru care este astăzi. Piețele noastre sunt-sunt încărcate cu vulgar și-și indecență, să otrăvească mințile copiilor noștri tineri, și după aceea noi punem vina pe ei. Când, mă gândesc, de multe ori ne aparține nouă, nouă oamenii Creștini care nu vom apăra lucrul care este drept, și să avem acele lucruri luate de pe rafturi cu legea, și așa mai departe. Și după aceea în casele noastre, de asemenea, că lăsăm liber și permitem toate vulgaritățile acestea și lucruri să vină în casa noastră, să influențeze copiii.

²⁹ Dar Ozia a fost crescut corect. Și el a fost, noi înțelegem acum, în 2 Cronici 26, puteți citi povestirea, că la vârsta de șaisprezece ani el a fost făcut împărat, după moartea tatălui său. Și el a devenit împărat la șaisprezece ani. Având acești părinți evlavioși, el a început imediat cu împărăția lui, să facă ce este drept. Lui niciodată nu i-a pasat de opiniile populare sau de politica din ziua aceea. El a slujit pe Dumnezeu.

³⁰ Acum, acela este un om bun de care să fi influențat, un om care susține ceea ce este corect, în timpul când opinia populară este contrară, și politica este contrară; dar un om care se va așeza drept în drum.

³¹ Acest Președinte nou care tocmai a preluat postul de la... Președintele Johnson, de la asasinarea Președintelui Kennedy. Când el a cerut, ziua trecută, că el a chemat pe toată preoțimea din națiune pentru rugăciune, ca să-l ajute. Eu-eu am admirat aceasta în om. Vedeți, el cheamă pe Dumnezeu să-să-l ajute. Eu înțeleg că el este un credincios, și se încrede în Dumnezeu. Deci, noi avem nevoie de un om ca acesta.

³² Și noi aflăm că Ozia, în timpul lui, împărăția lui s-a întins până în Egipt și toate țările din jur, pînă a lui... A fost așa de mare încât împărăția lui a devenit prima după împărăția lui Solomon. Slava Domnului a fost cu el.

³³ Aceasta a dat ajutor mare prorocului tânăr, Isaia, care privea omul acesta, acest împărat tânăr, pentru că el a fost adus la palat în timpul domniei acestui împărat tânăr. Și Isaia fiind un proroc tânăr atunci, și văzând cum Dumnezeu l-a binecuvântat, și l-a influențat și i-a dat lucrul potrivit. Și noi știm că toate țările din împrejurimi i-au plătit tribut; n-au fost războaie, și acesta a fost un lucru mare, o lecție pentru Isaia.

³⁴ Și Isaia a găsit altceva aici, căci, cum Dumnezeu îi va binecuvânta pe cei ce vor fi devotați Cuvântului Lui și Poruncilor Lui. Ozia a așezat exemplul pentru Isaia. Și ce împărăție glorioasă a fost!

³⁵ Și acum noi găsim aici, că o mărturisire Creștină, nu contează cât de mare a fost în trecut, ea trebuie întotdeauna să continue în felul acela.

³⁶ Ozia, când el a ajuns la locul în care s-a gândit că a fost în siguranță, atunci s-a înălțat în inima lui. El a ajuns la un loc că nimeni nu-i putea spune nimic.

³⁷ Dacă acesta nu este un fel de exemplu de prea mulți astăzi! Noi găsim aceasta chiar printre conducătorii noștri-noștri Creștini. Ei lucrează toată viața lor, aproape, să devină vreun episcop sau vreun om mare cu influență, și,

cum ajung ei în acel loc, ei se înalță. Noi găsim evangheliști în câmp, că Dumnezeu le-a binecuvântat lucrarea, și, primul lucru, ei sunt înălțați până când ajung la un loc că se simt că-că sunt în siguranță, în jurul oamenilor lor. Ei sunt doar... Ei au ajuns la acel loc unde pot face orice vor, și să le meargă cu aceasta.

³⁸ Cât de mulți, mă întreb, despre care ne gândim doar acum, de oameni mari, slujitori mari, pe care Dumnezeu i-a folosit, și în final vin la un loc până simt că ei știu așa de mult despre Cuvântul lui Dumnezeu, până ei nici măcar nu mai au acel timp liber să se mai roage. Totdeauna sunt vizite sociale, vizitează pe cineva, merg în oraș la cină. Și timpul pe care ei ar trebui să-l petreacă cu Dumnezeu, singur, singur în pregătire să vină afară în dulceața Duhului, în fața adunării, ei sunt plecați pe undeva cu ceva distracție. Nu poți sluji lui Dumnezeu și omului în același timp. Slujitorul lui Dumnezeu ar trebui să fie o persoană izolată, numai Lui. Dacă am putea doar să-i facem pe oameni să vadă aceasta.

³⁹ Și atunci ei-ei ajung la un loc unde își fac obligații, cum întâlnesc oamenii. Ei întâlnesc oamenii, și este o constrângere să fie o cerere pentru *aceasta* și o cerere pentru *aceea*. Și atunci omul lui Dumnezeu își răvășește toată mintea, și el este așa de răvășit când merge în camera lui. El începe să studieze, "Acum dacă eu nu fac *asta*, omul *acesta* se va simți rău din cauza asta. Și *aceasta*, nu fac aceasta, omul *acesta* se va simți rău din cauza asta." Și după aceea când el merge pe platformă, el de abia știe unde stă, mintea lui este toată răvășită, când el ar fi trebuit să petreacă acel timp cu Dumnezeu. Ei nu sunt conducători sociali. Un om al lui Dumnezeu ar trebui să fie dedicat în întregime slujbei lui Dumnezeu. Și noi găsim că aceasta este prea-prea rău că nu avem aceasta.

⁴⁰ Și un alt lucru mare pe care-l găsim, că îmi dau seama că vorbesc lucrătorilor în dimineața aceasta. Și noi vrem... eu... când noi venim în fața unei adunări, știind aceasta, că probabil nu ne vom mai întâlni niciodată din nou cum suntem în dimineața aceasta. Și apoi lucrurile pe care le spui, Dumnezeu te va ține răspunzător pentru ele. Deci voi trebuie să veniți, rugându-vă și cerând lui Dumnezeu ce să spuneți, și atunci depindeți de El când ajungeți pe platformă, pentru ceva ce va ajuta poporul.

⁴¹ Noi toți știm de oameni, în câmp astăzi, oameni mari. Unii din ei ajung la un loc, până își adună adunarea lor în jurul lor, ei se simt așa de siguri până ce se gândesc că pot chiar să păcătuiască și să nu li se întâmple nimic. Noi am știut de lucrători luând calea greșită. Și, de multe ori, este pentru că ei se simt în siguranță, că, "Oh, oamenii mă vor lăsa să merg așa cu orice." Oamenii s-ar putea, fratele meu, dar Dumnezeu nu. Vedeți, tu vei răspunde lui Dumnezeu. Tu nu trebuie să încerci niciodată, ca un lucrător, să încerci să amăgești urechile adunării tale, indiferent cât de mult ei ar putea zbiera sau striga, sau mergând înainte, sau să te bată cu mâna pe spate, și să spună, "Mesajul este minunat."

⁴² Tu trebuie să fii un slujitor lui Cristos, să stai onorabil cu acel Cuvânt, căci acel Cuvânt se va reflecta El însuși prin tine, și tu vei influența pe cineva care îți privește viața. Oameni tineri, de asemenea. Oameni de afaceri, în același fel.

⁴³ Împăratul s-a înălțat cu mândrie. El a crezut că a fost chiar așa în siguranță până Dumnezeu îl va lăsa să-i meargă așa cu orice.

⁴⁴ Un băiat tânăr adolescent a spus, nu de mult, un Creștin, el făcea ceva, el admira un anumit tânăr de rock-and-roll care a aparținut la biserica lui. Și eu vorbeam la o adunare Tineretul Pentru Cristos. Și acest tânăr a spus, a zis, "Știți, eu admir pe *Cutare-și-cutare*, eu cred că el este unul dintre cei mai buni Creștini." Și băiatul acesta este un rege al rock-and-rollului.

⁴⁵ Și eu am zis, "Eu cred că este o singură diferență între acest tânăr și Iuda Iscarioteanul. Aceasta este, Iuda a primit treizeci de bucăți de argint, și acest om are flote de Cadillacuri și milioane de dolari, pentru vânzarea lui Cristos."

⁴⁶ A zis, "Cum puteți spune un lucru ca acesta, D-le Branham? Cum ați putut face aceasta?"

Am zis, "Pentru că este adevărul."

⁴⁷ Acea influență de a cânta acele cântece Creștine, și lucruri ca acestea, în fața oamenilor tineri, și ieșind afară în lume în felul acela, aruncă cea mai mare piatră de poticnire, mai mult decât toate cârciumele clandestine și orice altceva ce este în țară. Este o rușine că aceasta ar fi, chiar să fie permis. Biserica ar trebui să se ridice și nici să nu permită imnuri să fie cântate de oameni în felul acela. Luând talentul pe care Dumnezeu lea dat, și influențând, cu viețile lor vorbind mai tare decât ce sunt cuvintele lor. Cum pot oamenii să facă așa jocuri cum fac oamenii aceștia, și după aceea se ridică și cântă imnuri și lucruri ca acelea? Este tocmai înălțimea prefăcătoriei. Și noi aflăm că aceasta se petrece printre Creștini, credincioși.

⁴⁸ Și tânărul acesta a zis, "Păi, eu vă spun ce cred eu despre aceasta." A zis, "Eu cred că-că Dumnezeu mă iubește așa de mult încât El mă va lăsa să merg așa cu orice."

⁴⁹ Eu am zis, "El nu a făcut aceasta niciodată. El n-ar face-o niciodată. Chiar Israel, națiunea Lui; chiar David un om după inima Lui proprie, a cules fiecare bob pe care l-a semănat. Și tu vei face asta, de asemenea." Fiecare din noi va face aceasta. Noi știm asta.

⁵⁰ Dar el s-a înălțat așa de mult în inima lui! Acum eu vreau să vorbesc cuvântul acesta Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline. El așa s-a înălțat în inima lui, până ce a crezut că el ar putea lua locul unui predicator. El a încercat să devină un predicator, ceea ce el nu a fost chemat să fie. Și eu cred că este de multe ori aceasta unde uneori oameni în aceste poziții, și grupurile oamenilor de afaceri, ei-ei ajung la un loc că Dumnezeu îi binecuvântează în afacerea lor, și îi face să prospere, și așa mai departe, până ei ajung la un loc până se gândesc că ei s-ar cuveni să

predice Evanghelia, de asemenea. Și asta este greșit. Asta este greșit. Tu ar trebui să lași întotdeauna pe un predicator să predice, căci, cum Oral Roberts a spus odată, "Este destul de greu să păstreze lucrul clar, de către predicatori, ce să mai vorbim de omul care nu este chemat pentru acea slujbă." Vedeți, voi ar trebui să aveți acolo oameni care știu, și care sunt ordinați pentru lucrare.

⁵¹ Aceasta o dovedește. Că, el, noi aflăm că omul acesta, fiind un om mare, un om bun, un om onorabil, dar el a luat jertfa, supraveghetorul, și a intrat la altarul Domnului, să ardă tămâie înaintea Domnului, ceea ce este numai pentru un preot dedicat să facă așa. Dar el s-a gândit, fiindcă Dumnezeu l-a iubit așa de mult, și-și El a fost așa de bun cu el, că el ar putea merge să facă aceea, oricum. Și preotul a alergat după el, și a zis, "Tu nu ești ordinar să faci acea slujbă. Dumnezeu interzice ca cineva să intre acolo, numai un Levit care este dedicat pentru acea slujbă." Tu să nu faci asta niciodată.

⁵² Și acesta este felul de multe ori, că, este ceea ce, eu cred că a adus lumea astăzi într-o așa confuzie, că oamenii au ieșit și încearcă să ia acele locuri pe care ei nu sunt ordinați să le facă.

Ei ajung la un loc în care ei-ei încearcă să îndeplinească această slujbă, și ei nu sunt chemați pentru locul acela.

⁵³ Acum noi aflăm, deși un om bun, binecuvântat de Dumnezeu; dar, dacă Dumnezeu te binecuvântează, stai în categoria în care Dumnezeu te-a chemat. Dacă aceasta este o casnică, să rămână o casnică. Dacă acesta este într-o afacere, rămâi în acea afacere, reflectând pe Dumnezeu. Și la orice te-a chemat Dumnezeu, lasă să fie aceea. Fiindcă, El vrea ca tu să fii o casnică adevărată, să reflecti influența ta asupra altei persoane care ar vrea să fie o casnică bună. Dacă tu ești un om de afaceri bun, lasă ca viața ta să fie așa că ea va reflecta pe Isus Cristos în afacerea ta, cu cinste și integritate, și cu lucruri care înseamnă ceva cu adevărat. Pentru că, cineva îți privește viața. Tu influențezi pe cineva. Dumnezeu trebuie să aibă o casnică adevărată. Dumnezeu trebuie să aibă un adolescent adevărat în școală. Dumnezeu trebuie să aibă un-un-un predicator adevărat, un om de afaceri adevărat, cineva care îl va reflecta pe El. Pentru că, ei văd acolo, în tine, pe Cristos. Nu contează ce are restul lumii de făcut, asta nu are nimic de a face cu tine sau cu mine. Noi suntem răspunzători lui Dumnezeu pentru viețile noastre, și pentru experiența noastră cu Cristos.

⁵⁴ Acum, noi aflăm că în încercarea lui să ia locul predicatorului, și cineva spunându-i că este ieșit din locul lui, spunându-i că n-ar trebui să facă aceasta, el este "ieșit din loc," el a devenit mâniat. Mâniat, el a fost așa de mâniat până cei sa roșit fața.

⁵⁵ Vedeți, noi trebuie să fim capabili să stăm și să fim corecți. Unii din ei nu vor face asta. Nu poți... Am mers la adunări și am șezut în auditorii, și-și tu te ridici. Și unii oameni vin înăuntru și stau jos doar pentru câteva minute, dacă tu spui un singur cuvânt cu care ei nu sunt de acord [Fratele Branham își pocnește degetul – Ed.] sunt duși, vedeți, zburând.

⁵⁶ Păi, asta, voi știți ce s-a întâmplat lui Ezechia făcând aceasta, sau-sau adică, Ozia? Dumnezeu l-a lovit cu lepră. Omul a murit de lepra lui, care este un simbol al păcatului. El nu putea suferi să fie corectat de Cuvânt.

⁵⁷ Și de multe ori, astăzi, este același lucru. Ei spun, "Păi, denomina ți una mea crede *aceasta*, și mie nu -mi pasă!" Vedeți? Luați timp să cercetați Cuvântul. Dumnezeu nu va judeca lumea niciodată după denotațiune, El o va judeca după Cuvântul Său. Și Cuvântul Său este Cristos, și Cristos este Cuvântul. Sunt aceleași "ieri, azi, și în veci," Evrei 13:8. Dar, în loc să încerce să primească corectare, ei zboară liberi. Ei nu pot suferi Aceasta. Ei doar...

⁵⁸ Acum aceasta este exact ce a făcut Ozia, un om bun. Voi spuneți, "Păi, persoana aceea a fost un..." Ozia a fost o persoană bună, de asemenea, o persoană minunată, un om binecuvântat de Dumnezeu. Dar, nu contează ce a fost, el întotdeauna trebuie să stea în locul lui. Pentru că, Dumnezeu i-a dat ocazia să influențeze pe alții prin a fi un împărat neprihănit, nu un preot. Și Cuvântul i-a interzis să facă aceea, deci el a mers înăuntru și urma să jertfească. Și când el a fost chemat jos, Cuvântul i-a fost dat, că el nu trebuia să facă lucrul acela; că Dumnezeu l-a binecuvântat în afacerea lui, și orice a fost, dar să nu încerce să ia acest loc al preotului. El a fost în afara Cuvântului. Păi, el a fost pe cale să facă asta oricum, indiferent de ceea ce a spus cineva.

⁵⁹ Acum nu este aceasta atitudinea a prea multor oameni astăzi? Ei nu vor lua corectarea Cuvântului. Și acesta este motivul că ne găsim înfășurați aici într-un mare Consiliu al Bisericilor, neștiind unde mergem, îndreptându-ne în lume. Zeci de mii de membri adăugați în fiecare an, și noi nu vedem mâna lui Dumnezeu mișcându-se niciunde. Morți, formali, chiar exact ce a spus Biblia că vor fi, "O epocă a bisericii Laodicea, una căldicică, vărsată din gura lui Dumnezeu." Cristos pe dinafară, încercând să intre, și biserica din interior nu o să-L lase să intre; așează imaginea de astăzi, exact. Pentru că, oamenii nu înțeleg că poziția lor vine de la Cuvânt, Cuvântul lui Dumnezeu.

⁶⁰ Și Ozia ar fi trebuit să fi luat acea precauție. Acum, amintiți-vă, noi îl numim, azi, un Creștin pe care Dumnezeula binecuvântat. El n-a fost doar un om simplu. El a fost un om care a fost binecuvântat de Dumnezeu, dar el nu a vrut să sufere corectarea. Nu contează cât de mult a spus Cuvântul că aceasta era așa, el nu a vrut să înțeleagă Aceasta, deoarece el s-a simțit destul de sigur că Dumnezeu îl va lăsa să scape cu altceva.

⁶¹ Și asta-i ce s-a întâmplat astăzi cu popoarele noastre în jurul lumii, căci ei cred că Dumnezeu îi va lăsa să scape cu ceva contrar acestui Cuvânt. El nu va face asta niciodată. Noi trebuie să venim înapoi la corectare, și să suportăm corectarea prin Cuvânt. Și din cauza felului arogant în care el a acționat, el nu a dat atenție la ceea ce a avut de spus acest lucrător. El ar fi făcut ceea ce a vrut să facă. Doar gândiți-vă, acum doar opriți aceasta în mintea voastră pentru un minut.

⁶² Cum poate un copil înfrunta un tată și o mamă, care sunt evlavioși; cum ar putea un adolescent să se uite în fața unei mame bătrâne evlavioase, cu părul ei încărunțându-se; și să spună acestui adolescent, "Dragă, mama te-a crescut diferit"? Iar tu uită-te înapoi prin viață, ce ai făcut pentru mama. Nu faceți asta, și nu fiți aroganți zicând, "Ia-ți religia, și pleacă, eu voi face ce vreau. Ce iese din acel adolescent, ce li se întâmplă? Acesta este dus. Ei sunt pierduți, spiritual, moral, de multe ori fizic și mintal. Ei sunt despărțiți complet de milă. Păi, atunci, acela ar fi un lucru îngrozitor pentru un băiat sau fată adolescentă.

⁶³ Atunci gândiți-vă la un bărbat sau o femeie, jos în lucrare, sau un Creștin care se numește pe el însuși un copil al lui Dumnezeu, și se uită la Poruncile lui Dumnezeu, și își întorc spatele, și spun, "Denominațiunea mea nu crede Aceasta în felul acesta."

⁶⁴ Noi avem nevoie de Creștini influenți, influențați de Cuvântul lui Dumnezeu. Bărbați sau femei chemați, pentru o-pentru o influență pentru Biserica aleasă pentru ultimele zile, este ceea ce avem noi nevoie. Dumnezeule, dă-ne nouă aceasta! Și ei vor fi acolo. Ei vor fi.

⁶⁵ Noi aflăm că Ozia, din cauza aroganței lui, el a fost lovit cu lepră. El nu s-a vindecat niciodată. El nu s-a vindecat niciodată. El a trebuit să se separe de Prezența lui Dumnezeu, și să moară într-o casă a leproșilor.

⁶⁶ Oh, linia aceea, demarcație, linia aceea unde bărbați și femei o pot traversa așa de ușor! Linia aceea pe care un adolescent sau adolescentă o poate traversa, între judecată și milă. Noi toți! Linia pe care omul de afaceri o poate traversa! Oricare dintre noi o poate traversa, între bine și rău. Și, amintiți-vă, Cuvântul lui Dumnezeu este întotdeauna lucrul care este corect. "Lăsați ca cuvântul fiecărui om să fie o minciună, dar al Meu să fie Adevărul," a spus Dumnezeu.

⁶⁷ Acum, el a fost lovit. Și când tânărul Isaia a văzut aceasta, ce lecție a fost pentru el atunci! Să vadă că, un om care iasă din locul lui, tânăr sau bătrân, acela care iasă din locul lui trebuie să sufere rezultatele. Indiferent de cât de mult l-a binecuvântat Dumnezeu, totuși el a suferit rezultatele.

⁶⁸ Acum Isaia a învățat prin aceasta, o lecție mare. Ce? Că Dumnezeu rânduiește pe omul Său la locul lui.

⁶⁹ Omule nu te poți rânduia pe tine însuși la un loc. Dumnezeu trebuie să-ți rânduiască locul. Nu uitați aceasta. Dumnezeu te rânduiește pe tine la locul tău, și el nu trebuie (niciodată) să încerce să ia locul altuia. Nu încerca să fii ceva ce nu ești.

⁷⁰ Cum Congressman Upshaw a spus odată; acela care a fost vindecat în adunare, și Domnul m-a lăsat să văd o vedenie asupra lui acolo în California. El a fost olog de șaizeci și șase de ani, și a fost vindecat pe loc, prin mila lui Dumnezeu. Și-a aruncat cârjele, și scaunul lui vechi și alte lucruri. El a fost chiar aici în Shreveport, eu cred, și mărturisind. El obișnuia să spună zicala asta.

⁷¹ El era senatorul, eu cred, sau ceva, pentru mulți ani, și congressman din Georgia. Și el a fost reprezentant al bisericii Baptiste al Consiliului Baptist din Sud. Și atunci-și atunci el a mers și a fost candidat pentru Președinte, pe bilet uscat, și a fost învins din cauza poziției lui. Și în noaptea aceea... neauzind niciodată de acest om, niciodată. Doctorul Roy Davis, acela care și-a pus mâinile peste mine pentru ordinare pentru biserica Misionară Baptistă, el l-a trimis la mine. Și când el a intrat în adunare, Duhul Sfânt acolo, cu mii de oameni șezând, l-a chemat pe nume, și i-a spus ce el a fost și i-a spus că Domnul l-a vindecat. Și el a venit la platformă, fără cârje, fără proteze, fără nimic. A atins jos, la vârsta de vreo șaptezeci și ceva de ani, și și-a atins degetele de la picioare, înainte și înapoi, complet eliberat. Și ce orator era, și ce om mare era. Ce a făcut el...

⁷² Aici este expresia lui, "Tu nu poți să fii ceva ce nu ești." Aceasta sună ca și cum eu aș spune asta, nu un congressman. Dar aceea era doar... El a fost unul din Sud, și el și-a cam folosit expresia lui pentru că el a fost un-un om care a încercat. Și el a fost o influență mare pentru oameni, și un om evlavios. Și a murit în același fel, mulți ani mai târziu. Când el a stat pe treptele Casei Albe, la adunarea lui Billy Graham, și a cântat, "Rezemându-te Pe Brațul Veșnic," în fața oamenilor din toată lumea. Acum vedeți...

⁷³ Dumnezeu rânduiește omul Lui, și tu nu poți lua locul altuia. Dacă îl iei, doar produci imitație carnală, și în final va fi lovită. Vedeți, voi nu o puteți face. Dumnezeu te rânduiește la locul tău. Isaia a văzut aceasta, că el nu își putea pune încrederea în nici un om. A existat cel mai mare om care a fost pe pământ, în acel timp, un împărat la care toată lumea îi plătea tribut; dar fiindcă el a ieșit din locul lui, Isaia a văzut atunci că nu se putea încrede într-un braț de carne, și aceasta a condus profetul la templu, să se roage.

⁷⁴ O Dumnezeule! Dacă biserica, dacă oamenii care se cheamă pe ei Creștini, ar putea măcar să vadă astăzi aceasta, și i-ar conduce undeva la altar să se roage. Tu nu poți să fii ceva ceea ce nu ești.

⁷⁵ Atunci noi găsim la... în templu, când el era în rugăciune. Fiind un profet, alcătuirea lui era să vadă vedenii. El a fost născut în felul acela, desigur, fiind un profet. Și el a avut nevoie de o atingere de la Dumnezeu. Și Dumnezeu l-a ordonat să-să fie un profet. Și vedenia la templu, el a văzut un adevărat Rege, în vedenie. El a văzut pe Dumnezeu înălțat, sus deasupra tuturor Cerurilor, și poalele Lui mari au umplut tot pământul și cerurile. El a văzut un adevărat Exemplu. Cu alte cuvinte, Dumnezeu a zis, "Privește sus *încoace*, Eu sunt Exemplul tău."

⁷⁶ Dacă noi am putea doar să facem aceasta, în propria noastră lucrare! Mă adresez lucrătorilor, și oamenilor de afaceri, și adolescenți. Predicatorilor, dacă am putea face aceasta! Mie mi-ar place să fiu un Billy Graham. Eu doresc să

fi avut educație și să fi știut cum, ca să-să pun lucrul laolaltă așa cum a făcuto Billy Graham. Dar eu nu pot fi Billy Graham, dar, nici Billy Graham nu poate fi eu. Vedeți? Noi, fiecare, avem locul nostru în Cristos. Și să încerci să imiți pe Billy Graham ar fi doar același lucru care l-a făcut Ozia, aceasta ar rezulta doar în același fel de dezastru. Fii doar ceea ce ești, ceea ce te-a făcut Dumnezeu să fii.

⁷⁷ Acum, Isaia era un profet, așa că el se duce jos la templu și el a văzut Exemplul adevărat, Dumnezeu. Observați Serafimii Cerești, cum au zburat ei prin templu. Acum, *up*. Serafim este un-este un cuvânt puternic. Și acesta nu este un Înger, ci Acesta este un... Ce este Acesta, Acesta este un Arzător de jertfă. Aceasta este că, El are ceva de a face cu ispășirea, deoarece El oferă jertfa, ca să facă o cale pentru păcătosul pocăit, la tronul de milă. Ce poziție, mai înaltă decât un Înger, mai mare decât un Înger! Pentru că, Îngerii stau înapoi. Dar Serafimii merg înainte cu jertfa, drept în Prezența lui Dumnezeu; un Arzător de... Jertfitorul rugăciunii care a fost făcută, Arzătorul sacrificiului. Și iată-i pe Ei aici, mergând prin templu, strigând, "Sfânt, sfânt, sfânt, este Domnul Dumnezeu Atotputernic." Gândiți-vă la aceasta, în templu, înaintea acestui profet tânăr!

⁷⁸ Inima lui era zdrobită. Împăratul lui a încercat să-i ia locul, prin a încerca să ia locul unui lucrător, și a fost învins total de Dumnezeu, și lovit cu lepră; și-și exemplul lui la care el s-a uitat, la om.

⁷⁹ Nu vă încredeți niciodată în vreun om. Nu-mi pasă cine este el. Dacă el este un om sfânt, dacă el este un bun... Nu există un astfel de lucru. Lăsați-mă să corectez asta. Nu există nici un om sfânt. Nu există nici o biserică sfântă. Nu există un astfel de lucru. Este un Dumnezeu Sfânt, nu un om sfânt. Este Duhul Sfânt. Petru s-a referit odată, „muntele cel sfânt,” pe Muntele Schimbării la față. Nu muntele a fost cel care a fost sfânt; acesta era Sfântul Dumnezeu care i-a întâlnit pe ei pe acest munte. Nu este sfântă Biserica; acesta este Sfântul Dumnezeu în acea Biserică. Nu sfântul om, ci Sfântul Duh lucrând în acel om. Omul va da greș. El este un eșec de la început, oricare. Chiar omul cel mai mare cade. Niciodată să nu-ți pui încrederea ta și... ca să faci pe vreun om exemplul tău. Privește la Dumnezeu. Cristos este Exemplul vostru.

⁸⁰ Și noi aflăm că el și-a luat gândul acum de la Ozia, regele pe care el l-a iubit așa de mult. Și el s-a uitat în sus și văzuse ce trebuie să înțeleagă, să fie un profet; că Dumnezeu, și numai Dumnezeu, conduce în viețile oamenilor și în Biserica Lui. Și noi îl observăm pe el acum, și ce s-a întâmplat.

⁸¹ Noi aflăm că acești Serafimi, ei aveau șase aripi; două peste fețele lor, și două peste picioarele lor, și cu două zburau; mergând prin templu, strigând, "Sfânt, sfânt, sfânt, este Domnul Dumnezeu Atotputernic. Sfânt, sfânt, sfânt, este Domnul Dumnezeu Atotputernic." Ei strigau ziua și noaptea, deoarece ei sunt în Prezența lui Dumnezeu.

⁸² Vedeți ce zicea Dumnezeu, ca Isaia să vadă? Sfințenia, puritatea lui Dumnezeu, și reverența pe care noi ar trebui să o facem în Prezența Lui.

⁸³ Haideți să cercetăm această vedenie doar pentru câteva momente, înainte să încheiem. Fiecare din aceste creaturi, noi observăm, că au șase aripi. Noi o să luăm aceste aripi, mai întâi. "Cu două el și-a acoperit fața." De ce a făcut El asta? Gândiți-vă! Chiar sfinții Serafimi, în Prezența lui Dumnezeu, trebuiau să-și acopere fețele Lor sfinte, ca să stea în Prezența Lui. Acela niciodată nu a cunoscut păcatul, niciodată nu a păcătuit, nu-i, nu există nici o cale ca Ei să păcătuiască, dar totuși, în Prezența lui Dumnezeu, și-au acoperit fețele Lor sfinte.

⁸⁴ Și atunci noi, muritori, păcătoși, oameni coruptibili, încercăm să punem ceva înăuntru, și să adăugăm la Cuvântul Lui și la scopul Lui, și să judecăm pe unii dintre ei care încearcă să urmeze ce a spus Domnul să facă; fără respect față de Cuvântul Lui, "Eu știu că Cuvântul spune așa, 'dar tu trebuie să te naști din nou,' dar eu îți spun ce gândesc!" Tu nu ai nici un gând ca să-ți vină. Dumnezeu a vorbit, și asta o stabilește.

⁸⁵ Petru a zis, în Ziua Cincizecimii, "Promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru." Ce a fost promisiunea, despre ce? Duhul Sfânt care a fost revărsat. Ce a uimit pe oameni? Deoarece ei i-au auzit vorbind în limbi pe care ei nu le cunoșteau, și ei bolboroseau ca oamenii beți, sub influența Duhului Sfânt. Iar ei își băteau joc, făcând glume. Și Petru a zis, "Promisiunea este pentru voi," când ei au vrut să se pocăiască, "și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru."

⁸⁶ Cât de mulți? "În oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru." Acum, biserica ar putea să te cheme, conștiința ta s-ar putea să te cheme. Dar când Dumnezeu te cheamă, El știe cum să-și prepare slujitorul Lui.

⁸⁷ Iar oameni păcătoși, școlarizați, educați, cu influență în denomiatiunea lor, să stați în îmbrăcăminte voastră de denomiatiune și încercați să injectați ceva în acel Cuvânt pur, și nealterat? Țineți minte, căci Cuvântul este Dumnezeu. Dacă un Serafim, care nu a cunoscut păcat, trebuia să-și acopere fața Lui, ca să stea în Prezența lui Dumnezeu, cum vom apărea noi în Ziua aceea; când noi stăm în Prezența Cuvântului Său, predicat și pe deplin adevărat de către Duhul Sfânt, și totuși se îndepărtează și zic, "Aceasta este o telepatie, sau Aceasta este ceva de felul acesta"?

⁸⁸ Cei s-a întâmplat acestui rege, un om mare, un credincios, un om binecuvântat de Dumnezeu? El a fost lovit cu lepră, care este un model al păcatului, necredință. Nici o cură pentru aceasta; numai Cristos. Și El a murit în aceeași formă.

⁸⁹ Acum oamenii nu au reverență pentru El. De ce nu au oamenii reverență pentru Dumnezeu? Reverența i-a

aparținut numai lui Dumnezeu, despre care s-a vorbit numai de două ori în întreaga Biblie, în ambele cazuri aparținând lui Dumnezeu. Observați, motivul pentru care ei nu o fac [Fratele Branham bate de trei ori pe amvon-Ed.] este deoarece ei nu sunt pe deplin convinși că acesta este Dumnezeu. Ei nu sunt pe deplin convinși.

⁹⁰ Nici Ozia nu a fost; el nu a fost pe deplin convins că Dumnezeu a ținut fiecare Cuvânt. Deoarece Dumnezeu l-a binecuvântat, el se gândea, "Aceasta mă satisface. Dacă eu am căpătat o binecuvântare de la Dumnezeu, eu pot să fac ceea ce vreau eu să fac."

⁹¹ Tu nu poți să faci aceasta. Tu nu poți să o faci. Tu, adolescent, nu poți să faci aceasta, indiferent de cât de popular ești, ce fată minunată ești, ce băiat minunat, un dansator plăcut. Cât de mult te apreciază școala, că tu-tu ai câștigat un premiu școlar, toate acestea sunt bune. Nu există nimic împotriva acestora. Asta-i bine, dar să nu crezi că poți să calci peste Cuvântul lui Dumnezeu și să nu pățești nimic. Să nu vă gândiți voi lucrătorilor că puteți face aceasta și să scăpați. Nici unul din noi nu o să o facă. Voi casnicilor, sau voi oamenilor de afaceri, noi cu toții vom răspunde înaintea lui Dumnezeu, prin Cuvântul Lui. Isaia a învățat asta. Ei nu sunt conștienți de Prezența Lui.

⁹² Cum ni s-ar răsplăti nouă, astăzi, să ascultăm de ce a spus David. El a spus, "Domnul este întotdeauna înaintea Mea." El și-a legat Poruncile de stâlpii de la ușă și-și de stâlpii de la pat, și el-el le-a pus pretutindeni. El le-a legat chiar și în inima lui, și a hotărât în inima lui că el nu va păcătuî împotriva lui Dumnezeu. El a stat constant cu Cuvântul înaintea lui. Acesta este motivul că el a zis, "Eu nu voi fi mișcat," deoarece, în tot ce a făcut el, el avea Cuvântul înaintea lui. Și aceasta este ceea ce ar trebui ca noi să facem întotdeauna, rânduiala lui Dumnezeu.

⁹³ Acum, El și-a acoperit fața deoarece Dumnezeu este tot sfânt, iar El striga, "Sfânt, sfânt, sfânt."

⁹⁴ Acum să luăm, în al doilea rând, El avea două acoperitoare de aripi peste picioarele Lui. Ce înseamnă aceea? Umilintă în Prezența Lui.

⁹⁵ Acesta este un lucru greu pentru un om care are poziție. Acesta este un lucru greu pentru o fată adolescentă care este draguță. Acesta este un lucru greu pentru băiatul adolescent care este popular în școală, și o stea la basketball.

⁹⁶ Oh, tinere, cum ar putea-ar putea Dumnezeu să te folosească, dacă L-ai lăsa măcar să o facă! Tânără, tu în drăguța și minunata ta arătare de regină pe care ți-a dat-o Dumnezeu, de ce nu folosești acea influență pentru Împărăția lui Dumnezeu, și pentru ce ți-a dat-o Dumnezeu ție, acea virtute de feminitate. Folosește-o în felul acela, tu ești-tu ești înclinată să ieși corect, atunci. Dar în orice alt fel, tu trebuie să eșuezi, înțelegi, tu veitu vei fi un eșec total. Dumnezeu te-a făcut pe tine, și nimeni altul nu poate să-ți ia locul, nimeni nu poate să umple acel loc. Tu trebuie să fii în felul acela.

⁹⁷ Acum, umiliți în Prezența Lui, acești Serafimi, umili în Prezența Lui.

⁹⁸ Ca Moise, când Moise era un mare, om intelectual, noi înțelegem că el putea învăța înțelepciunea Egiptenilor, știința, și marea înțelepciune a Egiptului.

⁹⁹ Noi niciodată nu am concurat cu acesta încă, în știința noastră. Noi nu construim piramide, voi știți, în ziua de azi. Noi nu am putea plasa una așa cum este, în centrul pământului, unde, indiferent unde este soarele, nu există nici o umbră în jurul ei. Și noi nu am putea construi sfînxuri, sau multe din acele lucruri. Și nici nu am putea noi să facem o mumie, astăzi, care ar face ca aceasta să arate natural după mii de ani. Doar câteva ceasuri este tot cât putem noi să ținem un cadavru afară. Ei aveau un lichid atunci, cu care puteau să îmbălsămeze, despre care noi nu știm nimic. O culoare care nici măcar nu-și pierde culoarea ei; multe din artele pe care le aveau ei, și știința, pe care noi nu o avem.

¹⁰⁰ Ascultați, cei tineri, voi locuiți aici într-un oraș cu colegiu, sau un oraș unde... iar eu locuiesc într-un oraș universitar. Iar știința este în regulă, atât timp cât aceasta nu iese afară din Cuvântul lui Dumnezeu. Dar, eu vreau să știu, știința nu poate să-ți dea viața. Știința poate să spună cum că...

¹⁰¹ Și-și un alt lucru, știința trebuie întotdeauna să-și ia înapoi, de obicei, ceea ce ei spun a fi dovedit științific. Știți, eu tocmai am văzut zilele trecute, un-un profesor în știință vorbind, că acum ei au dovedit că aceste oase pe care ei le sapă afară, și zic că sunt vechi de o sută de milioane de ani. Cu doi ani în urmă, ei au aflat că aceasta este apa sărată în care au stat oasele. Nu există nimic, niciunde în știință sau altceva, să spună că lumea este mai veche de șase mii de ani. Vedeți? Clorul și celelalte substanțe în apă au deteriorat osul în acea manieră, în care ar pune, și ar face ca și cum acesta era vechi de un milion de ani. Dar acesta nu este. Dar voi credeți că ei o să publice aceea? Nu, domnule. Ei nu vor lua înapoi ceea ce au spus.

¹⁰² Dar aici este Biblia, fratele meu, soră, și tânărul meu frate adolescent sau soră, din care Dumnezeu nu trebuie niciodată să ia înapoi ce a spus El, pentru că Acesta este Adevărul, întotdeauna Adevărul. Acesta este întotdeauna corect. Când Dumnezeu a zis ceva, aceea și înseamnă.

¹⁰³ Eu am vorbit recent la un miting, și unul a zis, care m-a întâlnit afară, el a zis, "Tu-tu latră la pomul greșit, omule." A zis, "Tu ai spus că, 'Lumea de aici, este veche de șase mii de ani.'"

Eu am zis, "Ordinea lumii este corectă, de șase mii de ani."

¹⁰⁴ El a zis, "Uite ce-i," a zis el, "Biblia a zis, căci-căci, 'Dumnezeu a creat cerurile și pământul, în șase zile.'"

Eu am spus, "El nu a făcut asta."

¹⁰⁵ În Genesa 1, El a zis, "La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul." Punct! Cât timp a făcut El aceasta, eu

nu știu, și nimeni altul nu știe. Dumnezeu a făcut aceasta. Asta-i punct. Acesta este sfârșitul propoziției. "Și," când El a început să o folosească, "lumea era fără formă, și pustiu, și peste adânc era apă. Și Duhul lui Dumnezeu s-a mișcat peste apă." Dar în Genesa 1, a zis, "Dumnezeu a creat cerurile și pământul, la început." Asta-i tot. Nu mă cert despre aceasta. Eu doar cred. Asta-i tot. Dumnezeu a creat-o. Nu este treaba mea să știu. Eu sunt bucuros că El a făcut-o, și m-a lăsat să locuiesc aici pentru un timp. El are o lume nouă, în care locuiește neprihănirea.

Nădejdea mea este zidită pe nimic altceva Decât pe Sângele lui Isus cu neprihănirea.

¹⁰⁶ Nu crez, sau denomițațiune, nu exemplul omului; eu îl vreau pe Cristos, și numai pe El. Asta-i ceea ce trebuie să avem noi.

¹⁰⁷ Umil. Moise, un om intelectual; dar în Prezența aceluia rug de foc, el și-a scos încălțăminte. El era pe un pământ sfânt. Sa umilit pe sine! Umilintă. Aceasta era acoperirea picioarelor, umilinta.

¹⁰⁸ Uitați-vă la Pavel, marele cărturar intelectual; a învățat sub Gamaliel, unul dintre cei mai mari învățători Ebraici din ziua lui. Priceput, intelectual, cu colegiu, și el credea că cunoaște totul. "Și aceste mulțimi de oameni care se expuneau înainte nu erau nimic altceva decât niște nebuni, și trăzniți," iar el avea porunci de la marele lui preot, să coboare și-și să îi aresteze pe toți, jos în Damasc. Și într-o zi, jos pe drum, el a venit în Prezența Aceluiași care îi vorbise lui Moise în rugul de foc, un Stâlp de Foc. Ce a făcut Pavel, adică, Saul? El a căzut pe fața lui, în umilinta; jos de pe picioarele lui, pe fața lui, în umilinta.

¹⁰⁹ Ce a făcut Ioan Botezătorul, omul despre care Isus a zis, "Nu a existat nici un om născut din femeie ca el, sau care ar putea să se compare cu el, până la acest timp"? Acel mare profet, ordinar de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii; a vorbit despre el, cu o mie două sute șapte ani înainte ca El să vină, sau șapte sute doisprezece ani, adică, înainte ca El să vină pe pământ, prin profetul Isaia aici. Ce a făcut El când a văzut un Om pășind în jos afară din audiență, și el s-a uitat în sus deasupra și a văzut acel Foc coborând din Cer, în forma unui porumbel? El a strigat, "Eu am trebuință să fiu botezat de Tine."

¹¹⁰ "Eu trebuie să descresc; El trebuie să crească." Dumnezeu nu poate să aibă doi pe pământ în același timp. Numai unul are mesajul, voi știți. "Eu trebuie să descresc; El este Mesagerul. Eu am fost până la acest timp, acum El îmi ia locul meu." Ca Elisei, când Ilie a plecat în sus și și-a aruncat mantaua lui la Elisei; slujba lui a fost terminată, Elisei trebuie să preia de unde a lăsat el. "El trebuie să crească; eu trebuie să descresc," Ioan Botezătorul.

¹¹¹ Fii conștient de micimea ta. Tu nu ești nimic. Tu nu ești nimic. Cum mi-ar plăcea să zăbovesc pe acel subiect pentru câteva minute! Dar, tu nu ești nimic. Lăsați-mă... Aceasta sună profanator și sună grosolan.

¹¹² Și eu nu cred că amvonul este vreun loc pentru vreun slujitor să spună glume. Acesta a-acesta a devenit un loc de glume, cu comportare, fascinație de Hollywood acum. Aceasta este problema. Hollywood-ul, prin televiziune, a preluat amvonul. Femeile noastre s-au aplecat la zeita modei din Hollywood, cu mult timp în urmă. Și atunci amvonul a ajuns în Hollywood, prin cântăreți, și așa mai departe, oameni talentați. Oh, ce om viclean este acel Diavol. Voi nu puteți amesteca uleiul cu apa. Acestea nu se vor îmbina. Observați marea influență pe care oamenii o pot da altora. Și ce faci tu este o influență.

¹¹³ Dacă tu vrei să afli cât de mare ești, pune-ți degetul într-un bazin cu apă, sau o găleată cu apă, apoi trage-ți degetul afară și încearcă să afli unde ți-ai pus degetul. Tu nu ești nimic.

¹¹⁴ Dumnezeu poate fără tine, El poate fără mine, dar noi nu putem fără El. Noi trebuie să-l avem pe El, pentru că El este Viață, și numai El. Nu să cunoaștem Cartea Lui, nu să știm *asta*, sau să știm *cealaltă*, sau să știm crezul. "Ci să-l cunoaștem pe El este Viață," să-l cunoaștem pe El ca Persoana, Cristos în tine, Cuvântul făcut trup în tine. Aceasta este a-l cunoaște pe El. Când El, tu și El, devii, deveniți una, așa cum am spus seara trecută în *Super Semnul*. El trebuie să vină în tine. Tu! Dumnezeu și omul trebuie să devină unul. Tu ești conștient de micimea ta.

¹¹⁵ Acum, în încheiere, eu s-ar putea să folosesc celelalte două aripi, în al treilea rând. El putea să zboare cu aceste două aripi. Priviți! Fața acoperită prin sfințenia lui Dumnezeu, și în reverență; picioarele Lui acoperite în umilinta; și cu două aripi El putea să se pună pe Sine în acțiune, să se miște. Dumnezeu i-a arătat profetului Său cum s-ar cuveni să fie un slujitor pregătit. "Încetează să te uiți la Ozia! Iată exemplul tău pe care Eu l-am trimis înaintea ta: acoperă-ți fața în reverență, acoperă-ți picioarele în umilinta, și du-te în acțiune!" Oh, ce exemplu! El s-a uitat la Ozia timp atât de lung, și l-a văzut pe acesta eșuând, acum Dumnezeu îi spune lui ce să facă, arătându-i un slujitor pregătit. El a plecat în acțiune.

¹¹⁶ Ca femeia la fântână, a intrat în acțiune îndată ce Isus i-a zis că ea avea cinci bărbați. Femeia aceea se aștepta ca ceva de felul acesta să se întâmple; pentru patru sute de ani, nu era nici un profet. Și, cu totul dintr-o dată, ea s-a dus sus să ia apă, într-o dimineață, pe neașteptate, și acolo ea a întâlnit ceva real.

¹¹⁷ Dumnezeu îl va pune pe El înaintea noastră, pe undeva, cândva, pe neașteptate. Eu sper că El o face în dimineața aceasta.

¹¹⁸ El a făcut-o pentru ea când ea nu se aștepta la aceasta. Și când El i-a spus ei, "Femeie, adă-Mi să beau," și ea a discutat cu El despre apă, și El nu avea nimic cu ce să scoată. Și El a lăsat să cunoască că El avea apă pentru care ea nu ar veni acolo să scoată.

¹¹⁹ Apoi ei au ajuns să vorbească despre, ce erau drepturile religioase, zicând, "Părinții noștri s-au închinat pe acest

munte. Voi ziceți, 'la Ierusalim.'" Și Isus după un timp...

¹²⁰ Ce era El? El era Cuvântul. Sf. Ioan 1, "La început era Cuvântul, Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu." Evrei, capitolul al 4-lea, zice, "Cuvântul lui Dumnezeu este mai iute, mai puternic decât o sabie cu două tăișuri, tăind." Acesta nu dezmiardă doar și mângâie. El taie, venind și mergând. Vedeți, "Tăind până la măduva osului, și Acesta este un Discernător al gândurilor și intențiilor inimii." Acela este Cuvântul, Cuvântul făcut trup. Și aici era, ce a făcut El? El s-a uitat peste ei și putea să perceapă gândurile lor, deoarece El era Cuvântul, și neschimbabilul Cuvânt. Și El încă este același. El nu se schimbă. Acum, observați, în acest Cuvânt neschimbător, El s-a uitat drept în fața femeii.

¹²¹ Și aici era ea stând, așa cum am numi-o noi astăzi, o femeie de renume prost, o prostituată de stradă, sau ceva, poate fiind copil a fost dată afară și lăsată să plece de către părinți; și sunt prea multe dintre ele astăzi. Dar aici era această tânără, drăgălașă, frumoasă, poate o femeie adolescentă, poate în al optsprezecelea an, ea-ea ar fi ieșit din liceu. Și aici ea a luat drumul greșit, și morala vieții ei a fost putredă. Iar ea nu avea nimic de ce să se țină, încă, o-o față drăguță.

¹²² Și ea urcă sus să ia ceva apă, și acolo dă de un Om care a vorbit cu ea. Și ea a zis, "Aici este o segregatie. Tu nu ar trebui să vorbești cu mine. Tu ești un Evreu iar eu sunt o femeie din Samaria. Și, după toate acestea, privește cine sunt eu. De ce vorbești Tu cu mine? Ce vrei Tu?" Vedeți, motivul ei-ei-ei-ei era greșit.

¹²³ Și, de multe ori, ce era dacă femeia aceea ar fi aruncat jos vasul de apă și s-ar fi îndepărtat, ca unii oameni care se ridică și pleacă afară din miting înainte ca ei să o știe? Vedeți, aceasta nu ar fi fost niciodată așa.

¹²⁴ Dar acolo era un lucru sau altul la acea sămânță predestinată, că era ceva interesant în această Personă, așa că ea a vorbit cu El. Ce s-a întâmplat? El i-a spus ei lucrurile pe care le-a făcut ea. Și când El a făcut aceasta, că i-a spus ei aceste lucruri, atunci ea a zis, "Domnule, eu pricep că Tu ești un profet.

Tu nu mă cunoști." De ce a știut ea că El era un profet? Deoarece Cuvântul a venit la El.

¹²⁵ Biblia a zis, "Dacă este vreunul printre voi, care este duhovnicesc, sau profet, Eu Domnul Mă voi face cunoscut lui. Și dacă ceea ce spune el este adevărul, atunci să-l ascultați, căci el este reprezentantul Meu, el este Cuvântul meu manifestat."

¹²⁶ Și ea a zis, "Domnule, de altfel, noi nu am avut un profet de patru sute de ani. Și eu pricep că Tu ești un profet. Acum, noi nu avem nici o Scriptură care să spună că noi urmează să primim un profet acum, afară de Mesia. Noi știm că Mesia vine. Și aceasta, care este semnul unui profet, noi știm că El vine și El va face aceste lucruri."

¹²⁷ Și atunci Isus, marele de sine suficient a venit, El a zis, "Eu sunt Acela." Amin.

¹²⁸ Ce? Nu să sară și să fugă imediat zicând, "Eu nu voi asculta la aceasta." Ea și-a acoperit fața ei, "Eu recunosc că eu sunt greșită." Ea a cerut cu umilință, "Dă-mi această apă, Doamne, ca să nu mai vin aici să scot." Vedeți-vedeți... ea-ea, felul în care Dumnezeu își îmbracă oamenii Lui?

¹²⁹ Acum ce? Ea este gata. Atunci îi este descoperit ei că acela este Mesia. Și ea intră în acțiune imediat. S-o oprești pe ea? Tu nu ai fi putut s-o faci. S-a dus drept în cetate, și a zis, "Veniți să vedeți un Om Care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Noi l-am așteptat pe Mesia, și iată-L acolo." Și Biblia zice că oamenii din acea cetate au crezut din pricina mărturiei femeii. Ea avea ceva atât de real încât ea putea să expună. Influența ei, după ce l-a întâlnit pe Isus Cristos și aducând înapoi rezultatele directe pe care Biblia ei, de care ea a fost învățată, i-a spus ei ce va face Mesia, și ea i-a convins pe oameni că acela era Mesia. De patru sute de ani, ei nu au avut nimic ca acesta, "Și aici este Omul." Și mărturia ei, deși o prostituată, era convingătoare.

¹³⁰ Oh, domnișoară, s-ar putea ca tu să nu trăiești acel fel de viață. Dar, oh, dacă ai putea măcar să-l întâlnești pe acest Unul despre care vorbesc eu, ce ar fi influența ta față de colegii tăi de școală!

¹³¹ Tinere, ca Saul, educat, deștept, ce influență a fost el față de întreaga lume Creștină. El a fost trimis ca un apostol la Neamuri, când el l-a întâlnit pe acest Isus în Stâlpul de Foc, în ziua aceea, știind că acela era același Dumnezeu care i-a scos poporul lui afară, din Israel afară din Egipt, pe Israel afară din Egipt. Dacă voi ați putea să-l întâlniți pe acesta care este același Dumnezeu! Aceasta este Biblia, manifestată, dovedind că El este Dumnezeu, adevărul despre El chiar pe pământ acum, căci Cuvântul Lui este făcut cunoscut, căci, "El este același ieri, azi, și în veci." Ce influență vei fi tu la biserica ta, la comunitatea ta, în întregime la fiecare cu care vii în contact. Tu vei fi o persoană schimbată. Da. Da, domnule.

¹³² Petru, când a văzut el și a fost convins, că... Noi aflăm că, el a pescuit toată noaptea și nu a luat nimic. El era un pescar. El știa când se schimbă luna, și când umblau peștii și când nu umblau. Dar el a fost destul de amabil să șadă jos și să asculte la Isus, pentru câteva minute. El nu s-a ridicat sus și să fugă afară. El a stat să asculte până la capăt. Și după ce s-a terminat tot mesajul, și totul, deoarece el era destul de amabil...

¹³³ El a pescuit toată noaptea și nu a prins nimic. Câți Simoni există aici în această dimineață, și câți vor asculta la această casetă? Simone, tu ai sărit de la Metodiști, la Bapțiști, la Penticostali, la Unitarieni, la Duotarieni, la Trinitarieni, la fiecare, și totuși nu ai nimic. De ce nu șezi jos și să ascuți doar un minut? Împrumută-ți doar câteva minute din timpul tău lui Cristos.

¹³⁴ Priviți Cuvântul venind. "Simone," acum El îl împuternicește pe el, "lasă în jos plasa pentru tras."

¹³⁵ Și când el a prins peștii, el a zis, "Doamne, eu am tras toată noaptea. Aceasta este în afara inteligenței mele. Eu nu-mi pot explica cum."

¹³⁶ Nici eu nu-mi pot explica cum se poate face aceasta. Eu nu cunosc mecanica. Doar dinamica este tot în ceea ce sunt eu interesat. Eu nu știu cum face El aceasta, dar El o face pentru că El a promis.

¹³⁷ El a lăsat jos plasa. Deoarece, El știa că dacă nu erau pești acolo, și Dumnezeu a spus că acolo vor fi pești, el a lăsat plasa în jos, oricum.

¹³⁸ Voi ziceți, "Eu am fost la altar. Eu am făcut *asta*. Eu am făcut *cealaltă*. Eu am încercat. Eu am fost în sus și-n jos. Eu..." Lasă plasa jos. Aceasta este Porunca.

¹³⁹ Și când a prins el peștii, ce a făcut el? Mai întâi, el a căzut pe genunchii lui, în reverență și respect, și a strigat, "Depărtează-te de la mine, Doamne, că eu sunt un păcătos." Ce este aceasta? Reverență, umilință.

¹⁴⁰ Care era Cuvântul care a venit înapoi? "Nu te teme, Simone, că de acum înainte tu vei fi un pescar de oameni." În acțiune, și el a murit în acțiune. Oh, Doamne!

¹⁴¹ Orbul care a fost vindecat, el nu a putut să explice. El nu putea să spună cum era că El a făcut-o. Și el nu știa dacă el era un păcătos sau nu; el a zis, "Pentru mine acesta este un lucru ciudat, că voi oamenii de aici, voi preoții mă întrebați pe mine, această întrebare."

¹⁴² Ei au zis, "Cine te-a vindecat?" Ei au întrebat pe tatăl și pe mama lui, dar ei au zis...

¹⁴³ Ei au întrebat deja, preoții le-au spus lor, "Dacă vreunul a participat la adunările lui Isus! El este un-El este un-El este un Om nebun. Dacă tu participi la mitingurile Lui, tu ești excomunicat din această biserică. Noi te vom pune pe tine..." Aceasta este ce a spus Biblia. "Noi te dăm afară din biserică, dacă tu participi la acel miting."

¹⁴⁴ Dar, omul orb, vedeți, mitingul a venit la el, și Isus l-a vindecat.

¹⁴⁵ Și atunci chiar părinții lui, temându-se că își vor pierde demnitatea lor, de a fi membri ai acestei mari biserici din cetate, le era rușine să spună ceva despre aceasta. Ei i-au trimis înapoi la băiat, și au zis, "Întrebați-l pe el, el are vârsta. Mergeți și întrebați-l pe el cum s-a întâmplat. Noi știm că acela este fiul nostru, și noi știm că el s-a născut orb, dar eu nu voi spune nimic." Oh, acel căldicel, mărginaș, credincios-prefăcut!

¹⁴⁶ Dar acest om care și-a avut ochii vindecați; ei i-au zis, "Cine te-a vindecat?"

¹⁴⁷ El a zis, "Unul numit Isus din Nazaret." Da, domnule! El s-a așezat în umilință. Lucrarea a fost făcută.

¹⁴⁸ Ei au zis, "Omul acela este un păcătos. Noi nu cunoaștem, și nu avem nici o școală din care să fi ieșit El vreodată. El nu aparține la vreo organizație. El nu are carnet de partășie. Noi nu avem nimic de a face cu El. Noi știm că El este un păcătos."

¹⁴⁹ "Păi," a zis el, "acum, acesta este un lucru ciudat." A zis, "Un Om care a putut să-mi deschidă ochii, ceea ce nu a fost făcut niciodată de când a început lumea; un Om, un Lucrător îmi deschide ochii, ceea ce nu s-a făcut niciodată în lume; și voi clericilor care ar trebui să cunoașteți toate interioarele și exterioarele Cuvântului, și voi nu știți nimic despre El? Acesta este un lucru ciudat."

¹⁵⁰ Când, tocmai Biblia a spus aceasta, când va veni El, "Orbul va vedea. Șchiopul va sări ca un cerb." S-ar cuveni ca ei să vadă că Cuvântul a fost manifestat. Vedeți?

¹⁵¹ Dar băiatul știa; el a fost acolo. Ce a făcut el? El era în acțiune. El era gata, înaintea șefului său. El era gata, în fața preoților. El era gata, înaintea consiliului. El era gata pentru orice, deoarece el l-a recunoscut pe Dumnezeu, și s-a umilit pe sine însuși, și a intrat în acțiune cu mărturisirea lui. Vedeți, acela este un adevărat slujitor.

¹⁵² Stâlpul de Foc s-ar cuveni să ne pună pe noi în acțiune astăzi, așa cum am văzut noi aceasta adevărat în Cuvintele promisiunii Lui pentru această oră, această ultimă zi. Aceasta ar trebui să pună întreaga mișcare a lui Dumnezeu în acțiune.

¹⁵³ Dar, necazul cu aceasta este, că organizația noastră zice, "Acum așteaptă puțin, Acela nu a venit prin grupul nostru. Acela este Numele lui Isus. Acela este un-acela este un renegat. Acela este un Baptist. Acela..." Vedeți? Huh-uh. Vedeți? Vedeți? Ei nu văd Aceasta. Așa este.

¹⁵⁴ Semnul, oh, semnul Venirii Lui este aproape. Și noi știm că nu există nici un lucru pe pământ...

¹⁵⁵ Știința ne spune că, "Sunt trei minute până la miezul nopții," și ne-a spus aceasta cu câțiva ani în urmă. Atunci, noi trebuie să suntem cam, poate, un moment de la miezul nopții. Noi nu știm la ce timp se va aprinde pulberea în butoi. Uitați-vă la aceste alegeri care se vor ține aici mâine. Aceasta-i tot ce trebuie, doar să aprindă una. Când acel ecran de radar va prinde acea bombă atomică, la fiecare din ele o să li se dea drumul, dar Biserica va fi dusă înainte de timpul acela. Astfel dacă aceea s-ar putea întâmpla în orice minut, și Biserica trebuie să plece înainte ca aceea să se întâmple, cât de departe este aceasta?

¹⁵⁶ Și chiar lucrurile care El a spus că se vor întâmpla, slujba Lui și ce va avea loc în zilele din urmă, noi urmărim noapte după noapte, și zi după zi, spunând că timpul este aproape. Oh, noi sar cuveni să ne umilim pe noi înșine și să intrăm în-în umilință și să intrăm în acțiune. Asta-i adevărat. Cuvânt împlinit, ar trebui să ne pună pe toți în acțiune.

¹⁵⁷ Noi, ca profetul Isaia, am văzut rezultatul oamenilor ce se exaltă singuri, care zic, "Păi, acum, dacă aceasta o să

fie undeva, atunci va fi în denumirea noastră. Dacă aceasta vine prin Trinitate, este în ordine. Sau, dacă aceasta vine prin Unitarieni, în ordine. Sau, dacă vine prin Biserica lui Dumnezeu, Metodistii, Baptiștii, Catolicii, sau Presbi-... Aceasta este în ordine."

¹⁵⁸ Mie mi s-a luat un interviu aici în Mexico. Fratele Jack era cu mine. Și micuțul bebeluș a fost înviat din morți, după ce a murit în dimineața aceea la ora nouă. Și acesta a fost înviat din morți, în seara aceea la ora unsprezece, pe scenă, printr-o vedenie. Fratele Jack era acolo. Eu l-am trimis pe el să se roage pentru bebeluș. Și doamna ținând copilul în brațele ei, în felul *acesta*. Ploua, turnând în jos, și el avea pe el mantaua Fratelui Arment. Și Billy a zis, "Eu am distribuit..." Frate, acest prieten al Fratelui Espinoza, eu nu știu ce... Eu l-am chemat "mañana," deoarece el-el-el era așa-așa de încet. Și așa că eu am spus... El a distribuit cartonașele de rugăciune, și Billy a stat doar să vadă dacă el nu a vândut unul. Și el le-a distribuit pe toate. Și această femeie avea bebelușul mort. Și ea a zis... Păi, Billy a zis că, "Eu nu am destui ușieri ca să o țin pe ea înapoi."

¹⁵⁹ Și eu am spus, "Ea nu m-ar cunoaște niciodată pe mine. Ea nu mă cunoaște." Cu o seară înainte, acel orb și-a primit vederea. Și așa departe cam de-a latul acestei platforme, numai clăie de paltoane și șaluri vechi, și alte lucruri, sărmanii oameni. Și eu am zis, "Păi, Frate Jack, mergi jos și roagă-te pentru bebeluș." Eu am zis, "Ea nu o să știe diferența dintre mine și tine." Și ea fugea doar pe sub picioarele acelor oameni și sărea în sus pe deasupra pe spatele lor, și umbla cu acel copil mort. O micuță, o fetiță drăguță, cam *așa* de înaltă, poate că era primul ei bebeluș. Și ea părea să aibă cam peste douăzeci de ani, foarte atractivă fată. Și astfel eu am spus, "Mergi și roagă-te pentru ea, Frate Jack, pentru că ea niciodată nu o să știe cine este cine." Și eu stând acolo și vorbind printr-un interpret, ea nu ar fi știut dacă eram eu cel ce se ruga pentru bolnavi, sau era el.

¹⁶⁰ Fratele Jack a pornit-o acolo jos. Și eu m-am uitat înaintea mea, și acolo era o vedenie, în care acest bebeluș ședea aici. Eu am spus, "Nu mai este nevoie. Aduceți-l aici." În câteva momente, acel bebe era viu. Punându-mi mâinile peste el!

¹⁶¹ Ea a plecat în acțiune, repede, la doctorul ei; cu o declarație semnată, că bebelușul a murit în cabinetul lui în dimineața aceea, de pneumonie. Și la ora unsprezece în seara aceea a fost iarăși înapoi în viață, deoarece ea era persistentă. Ea a trebuit să prezeze înainte. Acolo era ceva real. Dacă un om orb a putut să-și primească vederea, și pruncul ei putea să fie înviat din morți. Mie îmi place asta. Dumnezeuule, dă-ne mai mulți oameni de felul acesta.

¹⁶² Și ea, o Catholică, venind sus cu mărgelile în mâini, eu i-am spus ei, "Acea nu era necesar," fără a disprețui pe tânără aceea. Nu-i dispreț față de aceea, dar aceea nu era necesar.

¹⁶³ Acesta este Dumnezeu în care credem noi; nu ceva formă, nu o rugăciune Metodistă, sau o rugăciune Presbiteriană, sau un strigat Penticostal. Acesta este Dumnezeu în care credem noi; nu o mărgea Catholică, sau orice altceva. Noi credem în Dumnezeu, în viul Dumnezeu, prin Cuvântul Lui. Și Cuvântul Lui este Dumnezeu. Și Acesta este obligat să producă, deoarece Acesta este o sămânță.

¹⁶⁴ Acum, profetul a văzut atunci ce au făcut denumirile care se exaltă pe ele însele. El a văzut că ele nu puteau să ia locul slujbei. Ele își pierd menținerea, cu crezul lor, și așa mai departe. În nădejdea în crezuri, ei le acceptă și cred că Asta este. Și noi aflăm că oameni ca Ozia încearcă să ia locul celui uns pentru slujbă, și ei dau greș. Mulți dintre ei devin neurotici, bețivi, și așa mai departe; încercând să ia locul unei slujbe unse, încercând să imite. În loc să aibă lucrul despre care vorbesc ei, și să fie chemați de Dumnezeu ca să facă aceasta, și să fie ordinați de Dumnezeu să facă aceasta; ei aleargă în mari roiuri și zidesc mari organizații, și sunt oameni intelectuali, și lucruri mărețe mari, și cu strălucire, ca și Hollywood-ul; și predicând că, "Venirea Domnului este aproape." Noi am văzut oameni pierzându-și menținerea lor, deoarece ei încearcă să ia o funcție pentru care nu sunt ordinați, întocmai ca Ozia. Noi am văzut biserici prozelindu-se. Noi am văzut, în adunările noastre Penticostale, fiecare Unitarian încercând să obțină pe Trinitarieni la ei, iar Trinitarieni încercând să-i obțină pe Unitarieni la ei, Biserica lui Dumnezeu încercând să-i ia pe *aceștia* la ei, și toți ceilalți încercând să se câștige unii pe alții; prozelind, personificând, încercând să facă ceva pentru care nu sunt chemați să facă.

¹⁶⁵ Dumnezeu a zis, "Propovăduiți Evanghelia. Demonstrați puterea Duhului Sfânt. Aceste semne vor urma pe cei ce cred."

¹⁶⁶ Nu, "Duceți-vă și faceți organizații, aveți școli, și așa mai departe." Nimic contra acestora, dar aceea nu ia locul acestei funcții. Și noi vedem acum, că bărbații și femeile care încearcă să ia acea funcție unsă, când ei nu sunt ordinați să o facă, noi vedem ce li se întâmplă lor.

¹⁶⁷ Iată exemplul vostru, lucrătorilor. Noi îl vedem în viața adolescenților. Noi îl vedem pretutindeni. Aceasta-i, să nu priviți la om. Priviți la Dumnezeu. Luați-vă ochii de la om și puneți-i la Dumnezeu.

¹⁶⁸ Nu influențați, să ziceți, "Oh, slavă lui Dumnezeu, Domnul îmi spune mie. AȘA VORBEȘTE DOMNUL, fă *așa-și-așa*," și aceasta niciodată nu se întâmplă. Vedeți, voi încercați să personificați ceva despre care nu știți nimic. Nu faceți asta. Aceasta este periculos. Tu vei fi lovit cu lepră spirituală, necredință, denumirile voastre; încercând să zidiți, să căpătați o pană la pălărie, să fiți un prezbiter. Dacă...

¹⁶⁹ Fii ca David, "Eu mai degrabă aș fi o ștergătoare la ușă la casa Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturi cu cei răi." Da, o ștergătoare de picioare. Oriunde mă chemi Tu, Doamne, lasă-mă să fiu cea mai bună ștergătoare de picioare pe care ai avut-o Tu vreodată. Dacă oamenii trebuie să-și ștergă picioarele de mine, lasă-mă să fiu o

adevărată ștergătoare. Eu voi curăța picioarele, dacă nimic altceva."

¹⁷⁰ Aceasta este ce a făcut Isus când a venit El pe pământ, El a devenit ștergătoarea de picioare a lui Dumnezeu, Propriul Lui Fiu. Cine ești tu, episcopule, prezbiter de stat, când Isus a devenit un valet spălător de picioare, o ștergătoare de picioare la casa lui Dumnezeu? Oh, Doamne! Și atunci noi ne gândim că suntem cineva, pentru că noi avem un doctorat, și am trecut prin facultate. Uitați-vă la Exemplul vostru, ce a făcut El. Nu te uita la ce a făcut episcopul dinaintea ta, prezbiterul dinaintea ta, sau oricine ca acesta. El s-ar putea să fi fost un om bun. Asta nu contează. Acesta ești tu, privește la Dumnezeu.

¹⁷¹ Când el a văzut efectul, și apoi a văzut ce a avut loc. Acum eu voi încheia, voi spune încă un lucru. Măinile și picioarele lui... Aripile lui au acoperit fața în reverență, picioarele lui în umilință, și cele două aripi ale lui l-au pus în acțiune. Gândiți-vă doar la aceasta, la efectele vedeniei asupra profetului! Ce a făcut aceasta profetului? Aceasta i-a arătat lui că nici un om, nici un om...

¹⁷² Nu-ți pune încrederea într-un om. Când acel om părăsește Cuvântul lui Dumnezeu, tu să-l părăsești pe om. Vedeți, voi îl părăsiți pe om. Stai cu Dumnezeu. Dumnezeu este Cuvântul.

¹⁷³ Priviți ce au făcut efectele. Acum, fraților lucrători, eu vreau ca aceasta să meargă jos în inimile voastre, la voi toți. Ce i s-a întâmplat profetului? Aceasta i-a cauzat acelui profet, ordinar la o funcție înainte de întemeierea lumii... Darurile și chemarea sunt fără pocăință. Aceasta i-a cauzat profetului... Cât despre un lucrător, episcop, care nu este nimic ca un profet; învățător, păstor, sau evanghelist, ce s-ar cuveni să le facă acestora? Dar să vezi vedenia despre Domnul, i-a cauzat profetului să mărturisească că el era un păcătos.

¹⁷⁴ El nu a pășit afară zicând, "Da, slavă lui Dumnezeu! Aleluia, asta îmi ajunge mie. Laudă lui Dumnezeu, eu mă duc afară." Sau, el nu s-a dus să zică, "Eu nu voi asculta de Aceea. Eu am avut o iluzie mintală. Aceasta nu este conform cu ceea ce a spus profetul." Nu.

¹⁷⁵ El a luat învățătură de la aceasta. El a văzut ceea ce a încercat Dumnezeu să-i arate lui. De ce? Sămânța spirituală era deja în el, cum era în femeia de la fântână, și cum era în alții. Ei erau ordinați, preordinați la aceasta. Și el a văzut motivul. El l-a văzut pe Ozia în casa leproșilor, un om mare care a început să personifice ceva. El a văzut pe Dumnezeu șezând acolo, și el a văzut cum și-a îmbrăcat Dumnezeu slujitorii Lui și cum i-a trimis El afară. L-a făcut pe el să spună, "Eu sunt un păcătos." Atunci a venit timpul pentru curățire, după mărturisirea, "Eu sunt un păcătos."

¹⁷⁶ Profetul, un om care era în palatul regelui, cunoscut a fi un profet. Mă auziți voi pe mine? L-a făcut pe acest profet ordinar, viziunea despre Domnul l-a făcut să strige, "Vai de mine! Eu sunt un om cu buze necurate. Eu locuiesc printre un-... oameni care au buze necurate. Și ochii mei au văzut orânduirea Domnului." Oh, frate lucrător, poți tu să vezi aceasta? "Ochii mei au văzut orânduirea Domnului."

¹⁷⁷ Apoi a venit curățirea. Aici vine un Heruvim cu un cărbune de foc de pe altar, pe care el l-a luat cu cleștele lui, cleștele de la altar, l-a pus în mâinile lui. Și a luat înapoi capul lui Isaia, deoarece el era gata să mărturisească, și să mărturisească că el era necurat, deoarece el s-a uitat la ceva episcop sau cineva ca exemplu al lui, în loc să se uite către Dumnezeu.

¹⁷⁸ În loc să se uite către Cuvânt, el s-a uitat către un crez, totuși te pune pe tine înapoi, "un om cu buze necurate."

¹⁷⁹ Și Îngerul a venit cu Foc, și l-a pus pe buzele lui, și a zis, "Acum tu ești curat."

¹⁸⁰ Observați rânduiala. El nu i-a adus lui o carte, un catehism. Dumnezeu nu își pregătește slujitorii Lui prin cărți și catehism. El își pregătește slujitorii Lui prin Foc, Foc curățitor, Foc de la altar.

¹⁸¹ Și el a strigat! Când el a strigat și a zis, "Vai de mine, că am păcătuit; mi-am pus exemplul, încrederea mea, într-un om. Și eu văd rânduiala Domnului." Și el l-a curățat cu un cărbune de Foc.

¹⁸² Acum, nu este aceasta minunat cum omul s-a recunoscut pe sine ca fiind un păcătos? Și priviți cum a făcut Dumnezeu îndată ce a recunoscut el că era un păcătos. El a mărturisit că era păcătos, a mărturisit greșeala lui. Și el a văzut ce e făcut Dumnezeu și cum a făcut El aceasta, cum l-a curățit El cu un cărbune din Foc. Nu o declarație de crezuri, nu o-o grămadă de mărgelă, nu vreo afacere istorică. El l-a curățit cu, timpul prezent, cu Focul viu.

¹⁸³ Și Biblia a spus că, "Promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru." Același Duh Sfânt, același Isus care a venit în formă de Duhul Sfânt, în Ziua Cincizecimii, este singurul proces de curățare despre care știe Dumnezeu cum să-l curețe pe slujitorul Său.

¹⁸⁴ El a văzut rânduiala. El a văzut cum trebuia să acționeze, slujitorul pregătit, al lui Dumnezeu. El a văzut felul în care își pregătea Dumnezeu slujitorul, și cum a așezat El aceasta în ordine.

¹⁸⁵ Și observați atunci ce urmează, după curățire, după, însărcinare. După ce el a făcut aceasta, ce a urmat, atunci? Însărcinarea. După mărturisire și curățire, a fost atunci că Isaia curățit a răspuns când Domnul a zis, "Cine se va duce?" El a zis, "Iată-mă, trimite-mă pe mine."

¹⁸⁶ Tineri și tinere, viața este înaintea voastră, haideți ca voi și cu mine să mergem jos la altar, în dimineața aceasta. Haideți să mergem la casa lui Dumnezeu, pentru câteva minute. Oameni de afaceri, casnice, lucrători, haideți să mergem la casa lui Dumnezeu.

¹⁸⁷ Pe undeva ceva nu este în regulă. Vedeți? Voi ați avut mult prea mult, și atât de multă personificare din fire în lume, în Creștinătate. Tinerilor, mie îmi pare rău de voi. Voi nu știți în ce parte să vă întoarceți. Unul zice *asta*, altul zice *cealaltă*, și unul zice aceasta este "Ave Maria," și celălalt zice că aceasta este altceva, și unul zice aderă la biserica *aceasta*, și aderă la *aceea*. Toate astea sunt greșite, căci Dumnezeu a arătat cu desăvârșire că lucrul acela este mort.

¹⁸⁸ Acum haideți să mergem la casa lui Dumnezeu, în inima noastră, altarul, să privim în sus și să privim cum arată Isus, care este Cuvântul. Și atunci noi putem răspunde, "Iată-mă, trimitemă pe mine, Doamne. Trimite-mă pe mine acasă, să fiu o soție mai bună. Trimite-mă la școală, să fiu o adolescentă mai bună. Trimite-mă la școală, să fiu un adolescent mai bun. Trimite-mă la amvon, un slujitor deosebit. Trimite-mă la afacerea mea, un om de afaceri deosebit!" Când voi vedeți Exemplul vostru, pe Isus Cristos!

¹⁸⁹ El a zis, "Iată-mă, trimitemă pe mine," după umiliința lui, după ce a văzut el rânduiala, cum își pune Dumnezeu pe slujitorul Lui laolaltă. Cum îl însărcinează El pe acesta; înainte ca El să-l însărcineze, el trebuie să fie smerit, reverent, și în acțiune. Și de aceea când a văzut el aceasta, curățitul Isaia a zis, "Iată-mă, trimitemă pe mine."

¹⁹⁰ Să ne aplecăm capetele doar pentru un moment. [Un frate vorbește într-o altă limbă. Porțiune goală pe bandă. O soră dă o interpretare – Ed.]

Când cărbunele de Foc a atins profetul,
Făcându-l atât de pur cât de pur se poate,
Când glasul lui Dumnezeu a zis, "Cine va merge pentru noi?"
Atunci el a răspuns, "Stăpâne, iată-mă, trimitemă pe mine."
Vorbește, Domnul meu, vorbește, Domnul meu,
Vorbește-mi, și-Ți voi răspunde repede;
Vorbește, Domnul meu, vorbește, Domnul meu,
Vorbește, și eu voi răspunde, "Doamne, trimitemă pe mine."

¹⁹¹ [Fratele Branham începe să fredoneze, "Vorbește, Domnul meu."] Gândiți-vă la aceasta acum, adolescentule, în timp ce fredonează ei cântecul acela. Gândiți-vă la aceasta, lucrătorilor, oamenilor de afaceri, casnicilor. Noi suntem la casa Domnului acum. Priviți deasupra voastră și vedeți Exemplul vostru, Heruvimii. Gândiți-vă doar, voi sunteți la sfârșitul timpului acum. Timpul se va pierde în Eternitate, poate astăzi. Noi nu știm când. Gândiți-vă la aceasta.

Există cu milioanele în păcat și rușine, și sunt muribunzi; (priviți pe străzi)
Ascultați la plânsul lor amar și trist;
Grăbește, frate, grăbește în ajutorul lor;
Răspunde repede, "Stăpâne, iată-mă."
Oh, vorbește, Domnul meu, oh, vorbește...

Spune-o din toată inima ta. Isaia, unde ești tu?

... și eu mă voi grăbi să-ți răspund Ție;
Vorbește, Domnul meu...

Metodiști, Bapțiști, Penticostali, unde sunteți?

Doamne, vorbește, și eu voi răspunde,
"Doamne, trimitemă pe mine."

¹⁹² Spui tu aceasta cu tot dinadinsul? Când El vorbește inimii tale, vrei tu cu tot dinadinsul?

Vorbește, Domnul meu, oh, vorbește, Domnul meu,

¹⁹³ Dacă El îți vorbește ție în timp ce ei cântă, "*voi răspunde repede*," vrei să vă ridicați mâna, zicând, "Pe mine, Doamne. Pe mine, Doamne"? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Domnul meu, vorbește, Domnul meu,
Vorbește, și eu voi răspunde...

¹⁹⁴ "Lasă-mă să fiu o influență, pentru alții, Doamne. Eu nu o pot face până când Tu mă curățești. Trimite Îngerul acum, Doamne."

Vorbește, Domnul meu; oh, vorbește, Domnul meu;
Vorbește, și eu voi răspunde, îți voi răspunde Ție;
Oh, vorbește, Domnul meu; vorbește, Domnul meu.

¹⁹⁵ Cu mâinile voastre în sus acum. "*Și eu voi...*" Aceasta arată că El vorbește. Acum fie ca Focul să vină și să-i curățească pe ei.

Vorbește, Domnul meu; vorbește, Domnul meu.

¹⁹⁶ Doamne Isuse, așa cum se cânta cântarea, "Vorbește, și eu Îți voi răspunde repede," practic mâinile se ridică în sus cu duzinile, Doamne, printre adolescenți, și printre bătrâni, lucrători, oameni de afaceri. Desigur, Doamne, că Tu încă vorbești! Trimite acum Îngerul cu cărbunele de Foc curățitor. Pregătește-i pe slujitorii Tăi corect, Doamne, pentru

sarcina care este înaintea noastră.

¹⁹⁷ Isaia știa, ca să fie un profet, trebuia mai mult decât el avea, ca să întâmpine răspunsul zilei. Și astfel este nevoie de mai mult decât avem noi, Doamne, astăzi, ca să întâmpinăm răspunsul. Este nevoie de Persoana lui Cristos în noi. Trebuie să fie Isus, Însuși, ca să răspundă întrebării. Admite, Doamne, admite ca Duhul Sfânt, în Persoana lui Cristos... sau Cristos, în Persoana Duhului Sfânt, să vină în fiecare inimă chiar acum. Curățește-ne, Doamne, de necredința noastră. Curățește-ne de crezurile noastre și prostia noastră de această lume. Curățește-ne de aceasta, Doamne, și pune Cuvântul Tău în inima noastră; și să medităm la Acesta, zi și noapte. Fie ca răspunsul să vină, Doamne, îndată ce inimile sunt curățite. Admite aceasta, Doamne. Fie ca Îngerul lui Dumnezeu să atingă inima fiecăruia acum, cu acel cărbune de Foc, așa cum îl așteptăm noi pe El. Admite aceasta, Doamne.

¹⁹⁸ Acum cu capetele voastre, și brațele voastre, inimile voastre, și totul în voi, îndreptate către Dumnezeu, chiar aici în templul lui Dumnezeu, unde este Duhul Sfânt, și poala Lui umple clădirea. Prezența Ființei Lui este aici. Haideți să acceptăm Aceasta acum, dacă puteți voi să simțiți cum vă atinge Dumnezeu acum, așa cum cântăm iarăși această cântare.

Când cărbunele de Foc a atins profetul, Făcându-l pe el atât de pur cât de pur se poate.

¹⁹⁹ Haideți, așa cum avem capetele și inimile noastre aplecate înaintea Lui acum, să o cântăm iarăși. Și să lăsăm ca Îngerul lui Dumnezeu să ne curețe inimile noastre de toată murdăria și-și toată strălucirea lumii. Și voi fetițelor și băiețașilor, de la liceu, de aici, micuților adolescenți din Shreveport de aici, voi bătrâni oameni buni din Sud aici care obișnuiți să aveți acea Evanghelie de modă veche aici jos, voi vedeți că există ceva care biserica nu vă procură astăzi, dar Dumnezeu are aceasta pentru voi. Nu îl veți lăsa voi pe El să vă curețe inima acum? Voi locuiți printre oameni care dansează, și câte și mai câte, și se cheamă pe ei "membri ai bisericii," și voi vedeți murdăria și celelalte lucruri care sunt în bisericile noastre de pretutindeni. De la Catolici, drept... de la prima biserică organizată până la ultima, care este Penticostală, fiecare dintre noi este vinovat. Fiecare este vinovat, fără vreo excepție.

²⁰⁰ Vedeți unde am ajuns? Școlile noastre mari ca să educe lucrătorii noștri și altele, și lucrul în care ne-a amestecat pe noi, acolo. Haideți să aruncăm lucrul acela la o parte. Faceți ca și Pavel din vechime, "Nici unul din aceste lucruri nu mă mișcă pe mine. Eu sunt încredințat că nu există nimic în prezent, nici în viitor, nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos. Și uitând lucrurile acelea care sunt în trecut, eu presez pentru semnul înaltei chemări în Cristos." Oh, Doamne! Credeți acum, așa cum ne închidem ochii și ne deschidem inimile către El, și cântăm.

Când cărbunele de Foc l-a atins pe profet,
Făcându-l așa de pur cât de pur se poate,
Când glasul lui Dumnezeu a zis, "Cine se va duce pentru noi?"
Atunci el a răspuns, "Stăpâne, iată-mă, trimite-mă pe mine."
Oh, vorbește, Domnul meu, vorbește.

Acum haideți să ne ridicăm mâinile către El, și să credem.

Vorbește, vorbește, Doamne, eu mă voi grăbi să-Ți răspund;
Vorbește, Domnul meu; vorbește, Domnul meu,
Vorbește, și eu voi răspunde, "Doamne, trimite-mă."
Da, vorbește, Domnul meu.

²⁰¹ Ne rugăm acum. Am să-i cer Fratelui Don să vină aici și să se roage cu noi.

Vorbește, și eu mă voi grăbi să-Ți răspund.